KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2021 r.
COM(2021) 755 final

2021/0398 (NLE)

Wniosek

ZALECENIE RADY

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/1632 w odniesieniu do skoordynowanego podejścia w celu ułatwienia bezpiecznego podróżowania w strefie Schengen podczas pandemii COVID-19

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewnia się brak kontroli osób na granicach wewnętrznych. Zgodnie z dorobkiem Schengen granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa. Obejmuje to obywateli państw trzecich legalnie przebywających w UE i obywateli państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego i którzy mogą swobodnie przemieszczać się po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez nie więcej niż 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

W odpowiedzi na wybuch pandemii COVID-19 państwa członkowskie przyjęły różne, często rozbieżne, środki w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się wirusa, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 przez osoby podróżujące przekraczające granicę – miała wpływ m.in. na prawo obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących w Unii do swobodnego podróżowania między terytoriami państw członkowskich. Przy przyjmowaniu i stosowaniu ograniczeń swobodnego przepływu państwa członkowskie zobowiązane są przestrzegać zasad prawa UE, w szczególności zasady proporcjonalności i niedyskryminacji.

Jednostronne środki w tej dziedzinie spowodowały znaczne zakłócenia, ponieważ przedsiębiorstwa, obywatele, rezydenci i odwiedzający stanęli w obliczu szerokiego wachlarza rozbieżnych i szybko zmieniających się środków. Jest to szczególnie szkodliwe w sytuacji, w której gospodarka europejska już dotkliwie odczuwa skutki pandemii. Takie rozbieżności mogą również podważyć zaufanie publiczne do środków ochrony zdrowia, w szczególności do szczepień, co z kolei może pogorszyć sytuację epidemiologiczną.

Aby zapewnić większą koordynację między państwami członkowskimi, w dniu 13 października 2020 r. na wniosek Komisji Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19[1]. W zaleceniu ustanowiono skoordynowane podejście w następujących kluczowych kwestiach: w zakresie stosowania wspólnych kryteriów i progów przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu ograniczeń swobodnego przepływu, w zakresie mapowania ryzyka przenoszenia COVID-19 przy użyciu uzgodnionego kodowania barwnego oraz w zakresie skoordynowanego podejścia do ewentualnych środków, jakie można odpowiednio stosować wobec osób przemieszczających się między obszarami, w zależności od poziomu ryzyka przenoszenia zakażenia na tych obszarach. Zalecenie Rady zostało następnie zaktualizowane w świetle rozwoju sytuacji epidemiologicznej[2].

Jednocześnie w odniesieniu do obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących w UE Rada przyjęła w dniu 30 października 2020 r. zalecenie (UE) 2020/1632 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 w strefie Schengen[3].

---

1 Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

2 Zalecenie Rady (UE) 2021/119 z dnia 1 lutego 2021 r. zmieniające zalecenie (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19, Dz.U. L 36I z 2.2.2021, s. 1.

3 Dz.U. L 366 z 4.11.2020, s. 25.

W celu ułatwienia bezpiecznego swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 w dniu 14 czerwca 2021 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenia (UE) 2021/953 i (UE) 2021/954 w sprawie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID. Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID dowiodło swojej skuteczności jako podstawowe narzędzie pomagające przywrócić możliwość podróżowania w obrębie UE[4]. Aby jak najlepiej wykorzystać ramy unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID, Rada zmieniła również tego samego dnia zalecenie Rady (UE) 2020/1475[5]. Zmienione przepisy przewidują, że osoby zaszczepione lub osoby, które powróciły do zdrowia, powinny być zwolnione z ograniczeń stosowanych zgodnie z zaleceniem.

Od czerwca 2021 r. wdrażanie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID postępuje w szybkim tempie. Do dnia 13 października 2021 r. państwa członkowskie wydały ponad 591 mln unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID, w tym 437 mln zaświadczeń o szczepieniu, 144 mln zaświadczeń o wyniku testu i 10 mln zaświadczeń o powrocie do zdrowia[6]. Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID jest zatem powszechnie dostępnym, wiarygodnym i akceptowanym narzędziem ułatwiającym swobodne przemieszczanie się w czasie pandemii. Według badania Eurobarometru opublikowanego we wrześniu 2021 r. około dwie trzecie (65 %) respondentów zgodziło się, że unijne cyfrowe zaświadczenie COVID jest najbezpieczniejszym środkiem umożliwiającym swobodne podróżowanie po Europie w czasie pandemii COVID-19[7]. Prawie wszystkie państwa członkowskie korzystają również z unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID do celów krajowych.

Unijne ramy cyfrowego zaświadczenia COVID są z powodzeniem stosowane nie tylko przez państwa członkowskie UE, trzy nienależące do UE państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego[8] i Szwajcarię[9], ale również przez coraz większą liczbę państw trzecich[10], która najprawdopodobniej będzie nadal wzrastać w przyszłości. W rezultacie ramy unijnego

---

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 24).

5 Zalecenie Rady (UE) 2021/961 z dnia 14 czerwca 2021 r. zmieniające zalecenie (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 213I z 16.6.2021, s. 1).

6 Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (COM(2021) 649 final).

7 Dostępne na: https://www.europarl.europa.eu/at-your-service/files/be-heard/eurobarometer/2021/soteu-flash-survey/soteu-2021-report-en.pdf

8 Islandia, Liechtenstein i Norwegia.

9 Obywatele Unii i obywatele Szwajcarii korzystają, na zasadzie wzajemności, z prawa wjazdu i pobytu na podstawie Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6).

10 https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/safe-covid-19-vaccines-europeans/eu-digital-covid-certificate_en#recognition-of-covid-certificates-from-third-non-eu-countries .

cyfrowego zaświadczenia COVID są jedynym wielkoskalowym systemem stosowanym w skali międzynarodowej[11].

Jednocześnie sytuacja epidemiologiczna w Unii, charakteryzująca się wysokim i rosnącym ogólnym wskaźnikiem zgłoszonych przypadków, nadal jest trudna, co uzasadnia utrzymanie środków mających na celu ochronę zdrowia publicznego. Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) zaleca dalsze zwiększenie poziomu zaszczepienia przeciwko COVID-19 we wszystkich kwalifikujących się grupach wiekowych, a także utrzymanie pozafarmaceutycznych środków, takich jak noszenie masek ochronnych, lepsza wentylacja w zamkniętych pomieszczeniach i środki w zakresie dystansu fizycznego, jako głównych narzędzi służących ograniczeniu dalszego rozprzestrzeniania się wirusa i jego wariantów[12].

W dniu 25 listopada 2021 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie skoordynowanego podejścia na rzecz ułatwienia bezpiecznego swobodnego przemieszczania się podczas pandemii COVID-19 i zastępującego zalecenie (UE) 2020/1475[13]. We wniosku tym Komisja proponuje dostosowanie skoordynowanego podejścia w świetle dwóch istotnych wydarzeń mających wpływ na sytuację epidemiologiczną. Po pierwsze, znacznie wzrósł poziom zaszczepienia, a po drugie, w szybkim tempie wprowadzane jest unijne cyfrowe zaświadczenie COVID, które jest również dostępne dla obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub mieszkających w UE. Powód przyjęcia wniosku wyjaśniono szerzej we wniosku Komisji dotyczącym zalecenia Rady w sprawie skoordynowanego podejścia na rzecz ułatwienia bezpiecznego swobodnego przemieszczania się podczas pandemii COVID-19 i zastępującego zalecenie (UE) 2020/1475[14].

W związku z tym, a także w celu zapewnienia spójności, zalecenie Rady (UE) 2020/1632 powinno zostać zmienione, tak aby odnosiło się do nowego zalecenia po jego przyjęciu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejsze zalecenie służy wykonaniu istniejących przepisów związanych z ograniczeniami podróżowania w strefie Schengen ze względu na zdrowie publiczne.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsze zalecenie jest zgodne z innymi politykami Unii, w tym dotyczącymi swobody przemieszczania się obywateli Unii, ochrony zdrowia publicznego i braku kontroli na granicach wewnętrznych w strefie Schengen.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności art. 77 ust. 2 lit. c) i e) oraz art. 292.

- **Pomocniczość**

Na podstawie art. 292 TFUE Rada jest uprawniona do przyjmowania zaleceń. Zgodnie z tym postanowieniem Rada stanowi na wniosek Komisji we wszystkich przypadkach, gdy Traktaty przewidują przyjmowanie aktów przez Radę na wniosek Komisji.

---

11 COM(2021) 649 final.

12 https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/covid-19-rapid-risk-assessment-16th-update-september-2021.pdf

13 COM(2021)749 final.

14 COM(2021)749 final

Zasada ta ma zastosowanie w obecnej sytuacji, ponieważ spójne podejście jest konieczne, aby uniknąć zakłóceń spowodowanych jednostronnymi i niewystarczająco skoordynowanymi środkami ograniczającymi podróże w obrębie strefy Schengen. Zgodnie z art. 77 ust. 1 lit. a) TFUE Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewnia się brak kontroli osób na granicach wewnętrznych. Zgodnie z dorobkiem Schengen granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa. Obejmuje to obywateli państw trzecich legalnie przebywających w UE i obywateli państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego i którzy mogą swobodnie podróżować po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez nie więcej niż 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Ponadto art. 77 ust. 2 lit. c) i e) TFUE stanowią, że warunki swobodnego przemieszczania się obywateli państw trzecich na terytorium Unii oraz brak jakiejkolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych są określane przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania.

Na podstawie art. 168 ust. 6 TFUE Rada, na wniosek Komisji, może również przyjąć zalecenia służące zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii.

- **Proporcjonalność**

Przyjęcie jednostronnych lub nieskoordynowanych środków z dużym prawdopodobieństwem prowadzi do niespójnych i fragmentarycznych ograniczeń podróży w obrębie strefy Schengen, co skutkuje niepewnością dla obywateli państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego i którzy mogą swobodnie podróżować po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich. Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne i proporcjonalne do osiągnięcia zamierzonego celu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

We wniosku uwzględniono dyskusje prowadzone regularnie z państwami członkowskimi, dostępne informacje na temat zmieniającej się sytuacji epidemiologicznej oraz odnośne dostępne dowody naukowe.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Brak.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Nie dotyczy.

2021/0398 (NLE)

Wniosek

ZALECENIE RADY

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/1632 w odniesieniu do skoordynowanego podejścia w celu ułatwienia bezpiecznego podróżowania w strefie Schengen podczas pandemii COVID-19

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c) i e) i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 67 TFUE Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewnia się brak kontroli osób na granicach wewnętrznych. Zgodnie z dorobkiem Schengen granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa. Obejmuje to obywateli państw trzecich legalnie przebywających w UE i obywateli państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego i którzy mogą swobodnie podróżować po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres do 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

(2) W dniu 30 stycznia 2020 r. dyrektor generalny Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ogłosił stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym w związku z globalnym występowaniem nowego koronawirusa powodującego chorobę koronawirusową z 2019 r. (COVID-19). W dniu 11 marca 2020 r. WHO ogłosiło, że COVID-19 można scharakteryzować jako pandemię.

(3) Aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wirusa SARS-CoV-2, państwa członkowskie przyjęły różne środki, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi odbycia kwarantanny przez osoby podróżujące przekraczające granicę – miała wpływ na prawo do swobodnego przebywania i podróżowania po terytorium państw członkowskich, w tym w odniesieniu do obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących na terytorium danego państwa członkowskiego. Środki te miały również szkodliwy i nieproporcjonalny wpływ ze względu na odprawę graniczną osób, niezależnie od obywatelstwa, przy przekraczaniu granic wewnętrznych w strefie Schengen.

(4) W dniu 13 października 2020 r. na wniosek Komisji Rada przyjęła zalecenie (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego

przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19[15]. To zalecenie określa ogólne zasady i wspólne kryteria, w tym wspólne progi, do stosowania przy rozważaniu wprowadzenia ograniczeń swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19. Ustanawia ono również wspólne ramy w odniesieniu do możliwych środków dotyczących osób podróżujących z obszarów podwyższonego ryzyka. Zaleca się w nim państwom członkowskim koordynację oraz informowanie opinii publicznej o przyjęciu środków ograniczających.

(5) W zaleceniu Rady (UE) 2020/1632 zalecono, aby ogólne zasady, wspólne kryteria, wspólne progi i wspólne ramy środków, w tym zalecenia dotyczące koordynacji i informowania ustanowione w zaleceniu (UE) 2020/1475, były stosowane również w odniesieniu do podróży w obrębie obszaru bez kontroli na granicach.

(6) Aby uwzględnić rozwój sytuacji w zakresie pandemii COVID-19 od czasu przyjęcia zalecenia (UE) 2020/1475, Rada, na podstawie wniosku Komisji, zastąpiła to zalecenie [zaleceniem (UE) 2021/XXXX *[numer i data do wstawienia przez Dz.U.]*.

(7) W celu zapewnienia, aby wspólne kryteria, progi i ramy środków stosowanych przez państwa członkowskie w celu ułatwienia bezpiecznego podróżowania w obrębie obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych podczas pandemii COVID-19 były aktualne i w pełni zgodne ze wspólnym podejściem mającym na celu ułatwienie swobodnego przemieszczania się, jak określono w zaleceniu (UE) 2021/XXXX], odniesienie w zaleceniu Rady (UE) 2020/1632 do zalecenia (UE) 2020/1475 należy zastąpić odniesieniem do [zalecenia (UE) 2021/XXXX]. Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE[16]; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.

(8) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii niniejsze zalecenie jest aktem opartym na dorobku Schengen w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.

(9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE[17].

(10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy

[15] Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 z dnia 13 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3).

[16] Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

[17] Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE[18] w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE[19].

(11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE[20] w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE[21],

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu (UE) 2020/1632 wprowadza się następujące zmiany:

w zaleceniu słowa „zalecenie Rady (UE) 2020/1475” zastępuje się słowami „zalecenie Rady 2021/XXXX” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[18] Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

[19] Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

[20] Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

[21] Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).